

**PSYCHO-EDUCATIONAL TRAINING ON EXISTENTIAL ISSUES AND
EFFECTS ON MARITAL SATISFACTION AND COMMUNICATION
AMONG IRANIAN WOMEN**

By

SEYED MOHAMMAD KALANTARKOUSHEH

**Thesis Submitted to the School of Graduate Studies, Universiti Putra
Malaysia, in Fulfillment of the Requirements for the Degree of Doctor of
Philosophy**

December 2011

Abstract of thesis presented to the Senate of Universiti Putra Malaysia in fulfillment of the requirement for the degree of Doctor of Philosophy

**PSYCHO-EDUCATIONAL TRAINING ON EXISTENTIAL ISSUES
AND ITS EFFECTS ON MARITAL SATISFACTION AND
COMMUNICATION AMONG MARRIED IRANIAN WOMEN**

By

SEYED MOHAMMAD KALANTARKOUSHEH

December 2011

Chairman: Siti Aisha Hassan, PhD

Faculty: Educational Studies

Increasing the quality of marital satisfaction and communication is a paramount concern among family counselors and psychologists. Issues that are important in the quality of marital satisfaction and communication are discussed in the four existential counseling theories as well. However, there is a lack of effort made to extract and apply the important existential issues from the four existential counseling theories to improve the quality of married life. In fact, there has been no research done to examine the effects of existential issues on marital satisfaction and communication. To fill this gap, this study examines the effects of existential issues through psycho-educational training on marital satisfaction and communication among married Iranian women.

This study was performed as an experimental design with pre-, post-, and follow-up tests, random assignment, and control group. The population of this study consisted of all married women referred to the researcher from two health centres in the municipality of Tehran in Iran. The experimental group received training based on the existential issues extracted from the four existential counseling theories. Instruments for data collection included marital satisfaction and communication subscales of ENRICH besides the demographic questionnaire, which were completed by the participants in the experimental and control groups three times.

The main hypotheses were whether there would be significant differences in marital satisfaction and communication of the experimental group and the control group in pre-test, post-test and follow-up test. The collected data were coded and then analyzed using SPSS version 18.

The results of repeated measure ANOVA for the marital satisfaction indicated that there was a statistically significant difference in the mean score of marital satisfaction over time for the experimental group, i.e. $F(1, 29) = 110.51, p < .05, \eta^2 = .79, F = 1.28$. Additionally, running repeated measure ANOVA for marital communication revealed that there was a significant difference in the mean score of marital communication over time for the experimental group, i.e. $F(1, 29) = 80.38, p < .05, \eta^2 = .73, F = 1.06$. Furthermore, running an independent sample *t*-test to compare mean score of follow-up test of marital satisfaction and communication in the experimental and control groups showed a significant difference in the mean

score between the experimental group and the control group in both marital satisfaction and communication. Therefore, the findings provided evidence that the training based on existential issues revealed positive effects on marital satisfaction and communication and improved marital satisfaction and communication of married Iranian women. Moreover, the findings of this study have implications for family counselors, couple counselors and for marriage trainers. Specifically, there is indication that psycho-educational training of existential issues can be efficiently conducted among married Iranian women to improve quality of marital life. However, further study to replicate the findings in different areas and cultures for generalization is needed.

Abstrak tesis yang dikemukakan kepada Senat Universiti Putra Malaysia sebagai memenuhi sebahagian syarat-syarat bagi mendapatkan ijazah Doktor Falsafah.

LATIHAN PSIKO-PENDIDIKAN KE ATAS ISU-ISU YANG WUJUD DAN KESANNYA KEPADA KEPUASAN PERKAHWINAN DAN KOMUNIKASI DI ANTARA WANITA-WANITA IRAN

Oleh

SEYED MOHAMMAD KALANTARKOUSHEH

Dicember 2011

Pengerusi: Siti Aishah Hassan, PhD

Fakulti: Pengajian Pendidikan

Meningkatkan kualiti kepuasan perkahwinan dan komunikasi adalah kebimbangan utama di kalangan ahli counselor dan psikologi. Isu-isu yang penting di dalam kualiti kepuasan perkahwinan dan komunikasi juga telah dibincangkan di dalam empat teori kounseling yang telah wujud sebelum ini. Walau bagaimanapun, terdapat kekurangan di dalam mengekstrak dan mengaplikasikan kepentingan isu-isu yang wujud daripada empat teori kounseling di dalam meningkatkan kualiti kehidupan perkahwinan. Malahan tiada kajian yang pernah dijalankan untuk mengkaji kewujudan isu-isu kepuasan perkahwinan dan komunikasi. Untuk

mengatasi kekurangan tersebut, kajian ini mengkaji kesan-kesan kewujudan isu-isu melalui latihan psiko-pendidikan kepuasan perkahwinan dan komunikasi di kalangan wanita-wanita Iran.

Kajian ini juga dijalankan sebagai satu reka bentuk uji kaji dengan ujian sebelum, selepas dan susulan, tugas secara rawak, dan kumpulan kawalan. Populasi kajian ini merangkumi semua wanita yang telah berkahwin yang dirujuk kepada penyelidik dari dua pusat kesihatan di bandaraya Tehran, Iran. Kumpulan uji kaji menerima latihan berdasarkan isu-isu yang wujud yang diekstrak dari teori-teori kaunseling yang sedia ada. Instrumen untuk pengumpulan data adalah termasuk sub-skala ENRICH bagi kepuasan perkahwinan dan komunikasi, dan juga soal selidik demografi yang dilengkapkan oleh semua peserta di dalam kumpulan uji kaji dan kawalan sebanyak tiga kali.

Hipotesis utama adalah sama ada terdapat perubahan ketara di dalam kepuasan perkahwinan dan komunikasi di dalam kumpulan uji kaji dan kumpulan kawalan di dalam ujian sebelum, ujian selepas dan ujian susulan. Data yang terkumpul kemudiannya dikodkan dan dianalisis menggunakan SPSS versi 18.

Keputusan dari langkah yang berulang-ulang untuk ujian ANOVA bagi kepuasan perkahwinan menunjukkan terdapat perbezaan ketara di dalam min skor bagi kepuasan perkahwinan sepanjang tempoh yang diberi bagi kumpulan uji kaji

dengan $F(1, 29) = 110.51, p < .05, \eta^2 = .79, F = 1.28$. Di samping itu, langkah yang berulang-ulang untuk ujian ANOVA bagi kepuasan perkahwinan menunjukkan bahawa terdapat perbezaan ketara di dalam min skor untuk komunikasi perkahwinan sepanjang tempoh yang diberi bagi kumpulan uji kaji dengan $F(1, 29) = 80.38, p < .05, \eta^2 = .73, F = 1.06$. Selain daripada itu, sampel bebas ujian t yang dijalankan untuk membandingkan min skor untuk ujian susulan bagi kepuasan perkahwinan dan komunikasi di dalam kumpulan uji kaji dan kumpulan kawalan, menunjukkan terdapat perbezaan ketara di dalam min skor bagi kumpulan uji kaji dan kumpulan kawalan bagi kedua-dua kepuasan perkahwinan dan komunikasi. Oleh sebab itu, penemuan menunjukkan bahawa latihan berdasarkan kewujudan isu-isu menunjukkan kesan positif di dalam kepuasan perkahwinan dan komunikasi dan meningkatkan kepuasan perkahwinan dan komunikasi di kalangan wanita-wanita Iran.

Penemuan di dalam kajian ini memberi implikasi kepada kaunselor keluarga, pasangan dan juga tenaga pelatih perkahwinan. Khususnya, terdapat indikasi bahawa latihan psiko-pendidikan boleh dijalankan dengan berkesan di kalangan wanita-wanita Iran. Walau bagaimanapun, kajian lanjut diperlukan untuk memperolehi penemuan yang serupa di dalam bidang dan budaya lain bagi generalisasi yang lebih lanjut.